

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984715328/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Hvad vil du så med mig? Skal jeg bare passe dit hus og være slavinde!« Hun havde en måde af græde på, så han gerne kunde sparke hende; den mindede om hunde om natten i deres urolige tid. »Er det bare mine penge, du vil ha fat i?«

»Ja, det kan vi gjerne sige.« Dermed vendte han om og gik fra hende.

Så stod han hjemme i sit lille hummer, alene, med knyttede næver. Dær røg den medgift. Men fanden skulde også ha tænkt sig mage til fruentimmer! Det var vammelt, han måtte ned på »Postgården« og ha en whisky. Ja ja; han skulde nok klare sig alligevel; det vilde ta tid, men han skulde slå sig igennem, mase sig igennem, røde sig igennem. Der var kredit nok for en driftig ung mand; han skulde suge penge til sig og passe på dem, han vilde ikke se til spiritus, ikke traktere et pigebarn med så meget som en limonade, han gav satan og hans oldemoer og hele det sataniske kleresi i det kram. Det var også bedre at arbejde sig det hele til. Byen skulde få at se, at han kunde.

Dær sad nu kommis'er og pjaltede og vævede, så man kunde se, at de aldrig blev forretningsmænd, og dær sad byens matadorer med deres nedarvede forretninger, men hvem af dem kunde ha begyndt med ingenting uden at ende med endnu mindre! Ingen af dem var selv mænd, de var i det højeste sønner af mænd, ikke mer. Men han skulde skære sig et bredt stykke af de andres søgning, så deres hovedbøger skulde svinde ind ved det.

Dermed gik han hjem, sov glimrende og stod op næste morgen med et frisk og nyt hoved, der bugnede af planer. Op på formiddagen kom der en dreng med et brev. Fra hende, nå. Det var jo meget godt, at hun gjorde det forbi, så slap han. Det var et meget langt brev, skrevet aftenen i forvejen; der stod udtrykkelig: Mens månen skinner ind på min fortvivlelse, og det havde